

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C/1742 / 2021
Repertoriumnummer 2021/4237
Datum van uitspraak 24 december 2021
Notitienummer griffie 2021/NT/908
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002479763-0001-0008-01-01-1

Not.nr. IE.63.H2.160130/19

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

2. nr. 2047 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

A Niet merken van een geschoten specimen grof wild

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, in strijd met artikel 62, eerste lid van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014, niet elk geschoten specimen grof wild onmiddellijk te hebben gemerkt met het daarvoor bestemde label dat het agentschap heeft uitgereikt en dat bevestigd wordt boven het hielgewricht van de achterpoot van het specimen in kwestie,

namelijk een geschoten reebok niet te hebben voorzien van de vereiste afschotlabels.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te op 2 juli 2019

door

B (...)

C (...)

* * * *

PAGE 01-00002479763-0002-0008-01-01-4

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 31 mei 2021 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

(...)

Op tegenspraak t.a.v. de tweede beklaagde

OP STRAFGEBIED

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A voor de beklaagde *bewezen.*

Gelast de opschorting van de uitspraak van veroordeling voor de beklaagde voor de duur van drie jaar.

Veroordeelt *tot het betalen van de gerechtskosten van **32,36 euro.***

Veroordeelt *tot het betalen van de bijzondere vergoeding in strafzaken van **50,00 euro.***

Veroordeelt *tot het betalen van de som van **20,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.*

Overtuigingsstukken

(...)

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt bij toepassing van art. 4 , al. 2 VT SV , de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd op 3 juni 2021 door het openbaar ministerie hoger beroep ingesteld tegen *“de beschikkingen op strafgebied, zoals aangeduid en omschreven in het neergelegd grievenformulier”*.

1.3 Er werd tevens op 3 juni 2021 door het openbaar ministerie een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

1.4 Op de rechtszitting van 5 november 2021 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 18 november 2021.

De beklaagde legde zijn conclusies tijdig neer.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 18 november 2021 in het Nederlands:

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal,
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____

2.1 De verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 31 mei 2021 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werd tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

Het grievenformulier werd eveneens tijdig ingediend.

In het door het openbaar ministerie ingediende “*grievensformulier hoger beroep*” wordt nauwkeurig bepaald welke grief tegen het vonnis wordt ingebracht, namelijk met betrekking tot de beslissing tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Het hoger beroep van het openbaar ministerie is ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

2.2 Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van het hoger beroep en vervolgens van de grief zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Op grond van het vonnis van 31 mei 2021 staat de schuld van de beklaagde aan de telastlegging A definitief vast.

Het hof heeft enkel nog te oordelen over de straf. De beklaagde erkent dat de saisine hiertoe beperkt is, doch voert in zijn neergelegde conclusies niettemin allerlei omstandig toegelichte argumenten aan die verband houden met de schuld. Gezien het hof daarover geen saisine heeft, mag het hof deze argumenten niet ontmoeten. Deze zijn ook niet relevant voor de beoordeling van de straf.

3. De beklaagde heeft de voorwaarden inzake handel en vervoer van (grof) wild niet nageleefd.

Dit feit is strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro.

Om op een veilige en maatschappelijk aanvaardbare manier te jagen is de jacht onderworpen aan strenge regels. Elke jager weet of behoort te weten dat in een geciviliseerde samenleving het doden van dieren door jagen en de behandeling van het geschoten of gevangen wild een uitzonderingsregime vormt, dat enkel onder de strikte naleving van de door de decreetgever bepaalde regels kan plaatsvinden. Het onmiddellijk merken met een label van een geschoten specimen grof wild moet een efficiënte en effectieve controle van de naleving van de jachtregels toelaten. Hierbij speculeren op de tussenkomst van een eventuele controle en dit merken uitstellen, werkt een fraudecircuit in de hand en moet streng worden ontraden.

Dit geldt zeker voor de beklaagde die politieambtenaar is en die in dergelijke functie moet toezien op de handhaving van diverse regelgeving. De beklaagde genoot trouwens eerder recent, in het jaar 2014, de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wegens inbreuken op de wapenwet, wat op zich al opmerkelijk is voor een politieagent. Deze gunst zette hem er nochtans niet toe aan de jachtvoorwaarden strikt na te leven.

De beklaagde verwijst ten onrechte en niet relevant naar zijn goede trouw. Ook beroept hij zich weinig overtuigend op gunstige evaluaties binnen zijn functie als politiemann. Dat in een evaluatie van 4 januari 2010 melding gemaakt werd van zijn kennis van “*de jachtwetten*”, is eerder schrijnend in het licht van het door hem gepleegde misdrijf. Van een politiemann die zich inlaat met de jacht en het jachtmilieu, mag trouwens een verhoogde aandacht voor de naleving van de jachtregels worden verwacht, wil hij vermijden dat zijn aanwezigheid bij een jachtgroep precies aanzet tot het lossere omgaan met de regels.

De ernst van het door de beklaagde gepleegde feit noopt dan ook tot een bestraffing als duidelijke maatschappelijke afkeuring en vergelding. Een geldboete is noodzakelijk en passend. Deze geldboete zal de beklaagde niet sociaal declasseren, noch zijn reclassering op onevenredige wijze in het gedrang brengen, zodat het hof niet ingaat op zijn vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling. Bovendien zou deze gunst onvoldoende ontradend werken.

Het bewezen misdrijf werd gepleegd na 31 december 2016, zodat het hof de geldboete verhoogt met 70 deciemenn. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklaagde voldoende aan tot betaling van de geldboete.

4. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof stelt vast dat het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding na indexatie 50,45 euro is.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 december 2021 ingevolge indexatie 22 euro bedraagt.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis* Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 38, 40, 50, 65, eerste lid, 66 en 100 Strafwetboek.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaring van hoger beroep en vervolgens het grievenformulier het ingevolge het vonnis van 31 mei 2021 vaststaat dat:

- de beklaagde schuldig is aan de telastlegging A.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastlegging A tot een geldboete van 200 euro, verhoogd met 70 deciem tot 1.600 euro of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 32,36 euro in eerste aanleg en 78,86 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg:	€ 32,36
Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 39,00
Afschrift akte HB OM:	€ 3,00
Dagv. bekl.:	€ 29,69
	<hr/>
	€ 71,69
+ 10 % :	€ 7,17
	<hr/>
Totaal :	€ 78,86

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en in openbare rechtszitting van **24 december 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

